

20) Ի՞նչ կ'ըսեն եկեղեցւոյ հայրերը Ս. մկրտութեան խորհուրդի անհրաժեշտութեան եւ նշանակութեան մասին:

Ս. Յովհան Ոսկեբերանը կ'ըսէ. «Բոլորին կը մաքրէ մկրտութեան շնորհը, ըլլայ իզացող թէ անառակ, կռապաշտ թէ ուրիշ ոեւէ մեծ մեղաւոր եւ թէկուզ եւ իր մէջ պարունակած ըլլայ մարդկային ամէն չարիք, ընկղմելով մկրտութեան ակազանը, ան դուրս կողգայ աստուածային ջուրէն աւելի մաքուր քան՝ արեւի ճառագայթներն են: Այս ակազանէն դուրս գալով կը դառնայ ոչ միայն մաքուր, այլեւ՝ սուրբ եւ արդար, քանի որ առաքելը պատուիրեց ոչ միայն «Լուսցուիլ» այլ նաեւ «Սրբուիլ եւ արդարանար»:

Ս. Գրիգոր Տաթեւացին «Ոսկեփորիկ» դաւանաբանական աշխատութեան մէջ Ս. մկրտութեան օգտակարութեան մասին կ'ըսէ. «Առաջին, որովհետեւ կը բանայ երկինքը, ինչպէս Քրիստոսի մկրտութեան ժամանակ երկինքը բացուեցաւ:

Երկրորդ օգուտը, որովհետեւ մկրտութեամբ մարդ Աստուծոյ հոգին տաճարը կը դառնայ, ինչպէս Քրիստոսի մկրտութեան ժամանակ Ս. Հոգին աղանակերպ իջաւ:

Երրորդ օգուտը, որովհետեւ մկրտութիւնը մարդուն Աստուծոյ որդի կը դարձնէ, ուստի Քրիստոսի մկրտութեան ժամանակ հօրը ձայնը հնչեց «սա է իմ սիրելի որդին»:

**ԱՂԱՆԴԱԻՈՐԱԿԱՆ
ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ**

**ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ
12. ԿՐՕՆԱԿԱՆ ՏՕՆԵՐ**

Պօղոս առաքելը կորնթացիներուն գրած առաջին նամակին մէջ բացատրէ կ'ըսէ. «Հեռացուցէ՛ք հին խմորը մէկդի, որպէսզի ըլլաք նոր գանգուած, առանց թթիւմորի: Վասնզի Քրիստոս, ՄԵՐ ԶԱՏԻԿԸ, մեզի համար զոհուեցաւ: ՈՒՍԻ ՏՕՆ ԿԱՏԱՐԵ՛ՆՔ ո՛չ թէ հին խմորով, եւ ո՛չ թէ չարութեան ու անզգամութեան խմորով, այլ՝ անկեղծութեան, ճշմարտութեան անխմոր հացով:

**13. ՊԵՏԱԿԱՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆՅ
ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆԸ**

Եհովայի վկաները, պետական իշխանութիւններուն համար կ'ըսեն, թէ անոնք Սատանային կողմէն ղեկավարուած են եւ անոր կը պատկանին: Հետեւաբար իրաւ հաւատացեալը պէտք չէ՛ մասնակցի ազգային-քաղաքական կեանքին, պէտք չէ յարգէ ազգային ու քաղաքական իշխանութիւնները, ո՛չ ալ պէտք է զինուորական ծառայութիւնը ընէ կամ պատիւ ընծայէ պետական զրօշին, որ Սատանային իշխանութեան խորհրդանիշն է:

Միրելի ընթերցող, ճՐԱԳ քերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՔՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԾՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽԱՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 14 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2018 ԹԻՒ 41

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒՄԱՆՆԶԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
Ես. 19.1-11: Գղ. 2.1-10:
ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 12.35-44

Յիսուս տաճարին մէջ ուսուցանելու ընթացքին հարցուց ժողովուրդին. «Օրէնքի ուսուցիչները ինչպէ՞ս կրնան ըսել, թէ Քրիստոս՝ խոստացուած Փրկիչը, Դաւիթի սերունդէն է, երբ Դաւիթ ինք Սուրբ Հոգիով ներշնչուած կ'ըսէ.

“Տէրը ըսաւ իմ Տիրոջս. աջ կողմս նստէ, մինչեւ թշնամիներդ ոտքերուդ տակ դնեմ որպէս պատուանդան”:

Եթէ Դաւիթ գայն Տէր կը կոչէ, ինչպէ՞ս ուրեմն Քրիստոս անոր որդին է»:

Ժողովուրդը հաճոյքով մտիկ կ'ընէր Յիսուսի, որ իր ուսուցումները շարունակելով կ'ըսէր. «Զգոյշ եղէ՛ք օրէնքի ուսուցիչներէն, որոնք կը սիրեն փառաւոր գգեսաներով շրջիլ, հրապարակներու վրայ մարդոցմէ յարգալիր բարեւներ ընդունիլ, ժողովարաններու մէջ առաջին աթոռները գրաւել եւ ընթրիքներու ընթացքին՝ պատուոյ տեղերը: Մէկ կողմէ այրիներուն տունները անոնց ձեռքէն կը յափշտակեն, իսկ միւս կողմէ կեղծաւորութեամբ իրենց աղօթքը կ'երկարեն: Անոր համար աւելի խիստ դատապարտութիւն պիտի ընդունին»:

Յիսուս կեցած էր տաճարի գանձանակին մօտ եւ կը դիտէր ժողովուրդը, որ դրամ կը նետէր գանձանակին մէջ: Շատ մը հարուստներ մեծ գումարներ նետեցին: Աղքատ այրի մըն ալ եկաւ եւ նետեց երկու լումայ, որ հինգ դահեկան կ'ընէ: Յիսուս մօտը կանչեց իր աշակերտները եւ ըսաւ անոնց. «Վստահ գիտցէ՛ք, որ այս թշուառ այրին բոլորէն շատ դրամ նետած եղաւ գանձանակին մէջ, որովհետեւ միւսները իրենց աւելորդ գումարներէն նետեցին, մինչ ան՝ հակառակ չ՛հաւոր ըլլալուն՝ ինչ որ ունէր նետեց, իր ամբողջ ապրուստը:

Ո՛վ երիտասարդներ, ձեր հօրը խրատը լսեցէք, մտիկ ըրէք, որպէսզի ճանչնաք իմաստութիւնը, որովհետեւ ես բարի շնորհներ պիտի պարգեւեմ ձեզի:

Մի՛ հեռանաք իմ օրէնքներէս, որովհետեւ ես ես հնազանդ զաւակ էի հօրս եւ սիրելի՛ մօրս աչքին, որոնք կը սորվեցնէին ինձի եւ կ'ըսէին. «Մեր խօսքերը սրտիդ մէջ տեղաւորէ, պահէ՛ մեր պատուիրանները եւ ապրի՛ր:

Իմաստութիւն ստացիր եւ մտքով զարգացիր: Մի՛ մոռնար եւ մի՛ արիւմարիտ պատգամներս, մի՛ շեղիր իմ խօսքերէս, մի՛ լքեր իմաստութիւնը, ան պիտի պաշտպանէ քեզ. սիրէ՛ զայն եւ ան պիտի պահէ քեզ: Առակ 4

Զգաստութեան որպէս նախապայման իմաստութիւն ունեցիր եւ կեանքիդ բոլոր ճանապարհներուն խոհեմ եղիր:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՄՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՅ ՎԱՐՔ Ս. ՄԵՍՐՈՊ

Ս. Մեսրոպ Մաշտոց ծնած է Տարսն գաւառի Հացեկաց գիւղը: Սորված է Յունարէն, Ասորերէն եւ Պարսկերէն լեզուները: Հայոց Խոսրով Դ. թագաւորի պալատին մէջ վարած է գինուորական քարտուղարի պաշտօն եւ նանչցուած է, որպէս գիտնական անձնաւորութիւն:

Աստուծոյ, ազգին ու եկեղեցիին հանդէպ իր սէրը այնքան վառ եղած է, որ թագաւորական պալատը ձգելով դարձած է կուսակրօն եկեղեցական եւ նուիրուած է Ս. Աւետարանի քարոզչութեան:

Ս. Սահակի նման, ինքն ալ իր շուրջը հաւաքած է երիտասարդ կրօնաւորներ եւ անոնց հետ շրջած է Հայաստանի գանազան կողմերը՝ Քրիստոսի լոյսը տարածելու համար: Իր ջանքերը եղած են արդիւնաւէտ: Իր քարոզներուն շնորհիւ Գողթան գաւառի մէջ ջնջուած են հեթանոսական մեղսալի սովորութիւնները եւ մարդիկ աստուածապաշտութեան հետեւած են:

Իր քարոզներուն ընթացքին զգացած է հայ լեզուի համար սեփական գիրերու անհրաժեշտութիւնը եւ ձեռնարկած է հայ գիրերու գիւտին:

Ի վերջոյ աստուածային յայտնութեամբ կատարեալագործած է իր աշխատանքը եւ ամբողջացուցած հայոց այբուբենը: Ձեռնարկած է Աստուածաշունչի հայերէն թարգմանութեան:

Ս. Մեսրոպ առաջին ուսուցիչն է հայ լեզուին եւ հիմնադիրը՝ հայ գրականութեան: Ինքն է հայերէնը գրաւոր լեզու դարձնող ուսուցիչը:

Թարգմանչական աշխատանքի կողմին գրած է շարականներ, յորդորական թուղթեր եւ աղօթքներ:

Մեսրոպ Մաշտոց եղած է հայ Ծիսարանի առաջին իմբագիրը, որ յետագային ունեցած է իր յաւելումները: Այդ գիրքը իր անունով կոչուած է «Մաշտոց», որ կը գործածուի մինչեւ այսօր:

Ս. Մեսրոպ Մաշտոց հայ գիրերու գիւտէն ետք հնարած է նաեւ Վրացիներուն եւ Աղուաններուն այբուբենը:

ՍԻՐԵԼ ԲԱՐԵԿԱՄԸ ԵՒ ՕԳՏԱԿԱՐ ԴԱՌՆԱԼ ԱՆՈՐ

Երբ հնարաւորութիւն ունիս կարօտեալին օգնելու՝ մի՛ տնտնար:

Եթէ կրնաս բարիք գործել, մի՛ ըսեր. «Գնա՛, վաղը եկո՛ւր, կու տամ», որովհետեւ չես գիտեր, թէ վաղը ինչ կը պատահի քեզի: (Առակած 3:27-28)

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ԶԻՐԱՐ ՀԱՍԿՆԱԼ

Կարդա՛ Առակաց 16.16-22
Ամուսինի մը համար լաւագոյն ձեւերէն մէկը իր կինը սիրելու՝ գայն հասկնալն է: Պետրոս առաքեալ կ'ըսէ, թէ շատ կարեւոր է ամուսինի մը համար «Բնակիլ (իր կնոջ հետ) գիտակցութեամբ» (Ա. Պետ.3.7): Այս սկզբունքը գործնական է երկուստեք: Ամուսիններ ալ նոյնպէս կ'ուզեն հասկցուիլ: Իսկութեան մէջ բոլորս ալ կ'ուզենք հասկցուիլ: Ամէն մարդ, ամուսնացած ըլլալ կամ ո՛չ, կ'ուզէ հասկցուած ըլլալ ուրիշներու կողմէ, որքան կարելի է խորապէս եւ ամբողջութեամբ: Բոլորս ալ այդ կարծիքով ծնած ենք եւ այնպէս կը թուի, թէ այդ պահանջը պիտի չբնականաբար երբեք: Տկար եւ խուսափոխական խօսք է ըսելը, թէ մենք գիրար չենք կրնար հասկնալ: Մենք կրնանք եւ պէտք է հասկնանք: Թերեւս այդ մէկը ժամանակի կը կարօտի: Ժամանակ՝ իրարու ներկայութեան մէջ գտնուելու, հարցումներ հարցնելու, գիրար ու շաղրութեամբ մտիկ ընելու: Շատ պարզ է եւ նոյնպէս երբեմն շատ դժուար: Անշուշտ ոչ ոք կրնայ իր դիմացինին հոգիին խորհրդաւորութիւնը ամբողջութեամբ հասկնալ: Սակայն կրնանք ամէն օր նոր բան մը սորվիլ: Իմաստուն առակագիրը հասկացողութիւնը կը կոչէ «կեանքի աղբիւր» (Առակ. 16.22), խորունկ իմաստութեան աղբիւր մը բոլոր անոնց համար, որ գայն կը փնտռեն: Հասկընալը ժամանակի կը կարօտի եւ ամենէն թանկագին նուէրներէն մէկն է, որ կրնանք ուրիշներու տալ: Որքան ժամանակ տրամադրելը մեր շուրջիններուն ցոյց կուտայ մեր գանձը սիրելու չափը: Խնդրէ՛ Աստուծմէ, որ քեզի շնորհք տայ ժամանակ տրամադրելու եւ հասկնալու կեանքիդ մէջ եղող կարեւոր մարդիկը: «ՄՏԻԿ ԸՆԵԼԸ ԲԱՅ ԴՈՒՉ ՄԸՆ Է ԸՍԱԿԸՆԱԼՈՒ ԸՍԱՍՐ»:

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

ՀԱՐՍՏՈՒԹԻՒՆԴ ՉՀՊԱՐՏԱՑՆԷ ԶԵՉ

Ան, որ հարստութեան տէր դառնալէ ետք կը շարունակէ Աստուծոյ վստահիլ փոխանակ իր անձին՝ ան վեհանձն մարդ է, ան առաքինի մարդ է: Այն անձը որ չառաջնորդուի իր հարստութեան երբ դրամի տէր կը դառնայ, այն անձը պիտի վարձատրուի Աստուծոյ կողմէ իր հեզութեան եւ խոնարհութեան համար: Ան որ կը կորսնցնէ իր հարստութիւնը, բայց կը շարունակէ պահել իր հաւատքը, ապացուցած կ'ըլլայ թէ իր սիրտը Աստուծոյ կապուած է եւ ո՛չ թէ Աստուծոյ տուածին: Քրիստոնէայ մարդուն համար իսկական հարստութիւնը Քրիստոս ինքն է: Պօղոս առաքեալ կը վկայէ թէ «աներեսակայեղի գանձ մըն է Քրիստոս» (Եփ. 3.8): Դուն գտա՞ծ ես Քրիստոսը սիրտիդ մէջ: Ան հո՞ն է: Սիրտիդ հողին տակ թաղուած անգին ոսկիի նման:

ՄԻԱՍՆԱԲԱՐ ԱՐՈՁԵՆԷ

Տէ՛ր, իջեցո՛ւր, Սուրբ Հոգիիդ շնորհները իմ վրաս, որ միայնակ եմ պատերազմի մէջ՝ առանց օգնականի: Սրբէ՛, Տէ՛ր, հոգիիս տաճարը եւ ինձի հետեւ եղի՛ր երեկոները: Բա՛ց հոգիիս աչքերը եւ լուսաւորէ՛ միտքս ու խորհուրդներս: Զօրութի՛ւն տո՛ւր ինձի, Տէ՛ր իմ Յիսուս, եւ ընդունէ՛ օրհնաբանութիւնս: Արթնցո՛ւր զիս գիշերուան խոր բուռէն՝ գոհանալու եւ օրհնելու քեզ, որ բաւեմ իմ մեղքերս: Սուգ եւ արտասուք շնորհէ՛ ինձի՛ լալու, սգալու եւ անդադար աղօթելու Գու առջեւը: